

جای خالی داوران اردبیلی در فینال مسابقات والیبال آسیا

در فینال رقابت های والیبال امیدهای آسیا هیچ یک از داوران اردبیل برای قضاوت و پرچم زدن انتخاب نشدند.

برای داوران اردبیل برگزاری این رقابت ها فرصت مناسبی برای اثبات لیاقت و کاردانی خود بود. ممکن است برای داوران اردبیلی دیگر چنین فرصتی فراهم نشود تا آنها بتوانند در رقابت های مهمی چون قهرمانی والیبال آسیا پرچم بزنند.

میزبانی اردبیل برای این رقابت ها، حضور داوران اردبیلی به عنوان داوران خط را موجب شده بود. در چنین مواردی میزبان می تواند از موقعیت به دست آمده بیشترین و بالاترین بهره را ببرد. این که در فینال رقابت ها که می تواند از اهمیت خاصی برخوردار باشد کمیته دآوری مسابقات، اردبیلی ها را برای پرچم زدن لایق ندانسته و از داوران دیگر استان های چون آذربایجان شرقی و غربی استفاده نماید آیا نمی تواند جای سؤال داشته باشد؟

بدون شک اگر این مسابقات در یک شهر و استان دیگری برگزار می شد اجازه نمی دادند که در دیدار پایانی از داوران دیگر شهرها استفاده شود. داوران جوان و جویای نام اردبیل از این حرکت مسؤولان کاملا گله مند بودند. پرچم زدن در فینال رقابت ها را حق خود می دانستند ولی افسوس که به هر علت و دلیلی که بوده باشد این فرصت از آنها گرفته شد و شانس در خانه داوران دیگر استان ها را کوبید تا پرچم زدن در دیدار پایانی یکی از مهم ترین تورنمنت های والیبال آسیا به آنها واگذار شود.

راستی دفاع از حق داوران اردبیلی وظیفه چه کس و یا چه کسانی است؟ آیا باید برخی ها در چیدمان دآوری به هر ترتیبی که خود می خواهند، عمل کنند و ما نتوانیم اعمال نظر نماییم و فضا را برای رشد و پیمودن راه ترقی داوران جوان خود فراهم نماییم؟

ناگفته پیداست که داوران اردبیل تا مرحله رده بندی پرچم زدند و بحثی هم در مورد تعداد دآوری ها که گویا باز در مواردی اردبیلی ها با کم لطفی مواجه می شدند، وجود ندارد ولی همه این موارد نمی تواند دلیلی بر زیر سؤال بردن زحمات انجام یافته باشد ولی این را باید قبول کنیم که در چنین مواردی میزبان با نفوذ و رایزنی های لازم در تشکیلات حداکثر استفاده را بکند.

بیان این مطلب تعبیر به مخالفت با این و آن فرد و تشکیلات تلقی

نشود. هر کسی که از حق داوران اردبیلی برای پرچم زدن در فینال مسابقات دفاع نکرده باشد مقصر است و باید در برنامه ها و ارتباطات خود با مسؤولان فدراسیون تجدید نظر بکند. تعدادی از داوران به نگارنده گفتند همه آنهایی که درگیر برگزاری مسابقه هستند در این بی توجهی به داوران اردبیل مقصر هستند. در سایر موارد نیز بین داوران اردبیلی و داوران سایر شهرهای کشور تبعیض آشکاری وجود داشت که این نیز خود می تواند جای تاسف داشته باشد.

در چنین موارد افرادی که مسؤولیت مستقیم دارند باید با تمام قدرت از حق میزبان دفاع نمایند. ممکن است تا زمان بازنشستگی، داوران اردبیلی نتوانند قضاوت در چنین میدان بزرگی را تجربه کنند پس بهره برداری حداکثری از این فرصت لازم و ضروری بود. اگر بخواهیم در این ارتباط بیشتر بنویسیم و بگوییم که چه کسانی در این ارتباط کوتاهی کرده اند فردا باز ما را به بلندگوی آن بودن، باج گیر، مخرب، بی وجدان، ناآگاه، مغرض، نان به نرخ روز خور، دست نشانده و ... متهم می کنند و به دنبال اتهام زدن و شایعه پراکنی می روند.

همه آنهایی که در دنیای ورزش وقت خود را سپری کرده اند، می دانند اهمیت قضاوت در فینال با رده بندی تفاوت از زمین تا آسمان دارد و اعتقاد داریم که پرچم زدن در دیدار پایانی حق مسلم داوران اردبیلی بود. حال اگر بعضی ها بر خلاف آن فکر کنند، مختارند ولی امیدواریم که اگر بخواهند در این ارتباط اظهار نظر نموده و یا دوستانشان را برای جوابگویی مسؤولیت بدهند حق را در نظر بگیرند و آب را آلوده نکنند. یا حق.